

Klaidingas ego

Klaidingas (netikras) ego – tai elementas, žalojantis mūsų psichologinę struktūrą. Jo veikiami mąstome: „Aš esu geriausias, aš galiu geriau nei kiti, man nereikia jokios pagalbos!“

Ypač Vakaruose nuo mažumės esame skatinami siekti šios rūšies idealų. Daugelis mūsų tvirtai tiki, kad gyvenime be galo svarbu padaryti kitiems įspūdį ir tapti garbinamu. Tačiau prisijungę prie Krišnos Sąmonės bendrijos sužinome, kad Krišna yra Aukščiausias garbinimo objektas. Dažnai mūsų sąlygotiems protams tai gali pasirodyti tarsi spyris į dantis.

Nors ir sukaupėme daug žinių, mums sunku atsisukti ir grįžti atgal tuo keliu, kuriuoėjome, ir išmesti iš galvos tai, ką jau įsikalėme. Nesakau, kad negalime panaudoti išminktų dalykų, tačiau turime sekti dvasinio mokytojo, tinkamai perėmusio dvasinį žinojimą iš savo guru, nurodymais. Šių žinių apie sielą mums nesuteiks joks vakarietiškas išsilavinimas.

Nuo mažų dienų mus skatino tapti kūrybingais, tapyti paveikslus, rašyti poemas ir t.t. Iš tėvų girdėjome tik pagyras, ir mokykloje dažnai buvome giriami už tai, kas iš tiesų nebuvo verta pagyrų. Be abejonės, labai svarbu paskatinti mokinius, tačiau perdėtas gyrimas dažnai atneša daugiau žalos nei naudos: „Girk, kai yra už ką.“

Drausminanti mokymo sistema, kuri suteikia kvalifikaciją, bet neleidžia pernelyg įsikeroti klaidingam ego, yra siektinas idealas. Tai tinka visoms amžiaus grupėms. Jei mums iš tiesų rūpi mūsų mokiniai, studentai, privalome užtikrinti drausmę.

Klaidingo ego išdava yra įsipareigojimų nevaržoma galvosena – pasitikinti tik savimi ir raginanti veikti nepriklausomai. Šis „laisvos dvasios“ paklydimas gali sužlugdyti bet kurią, net pačią efektyviausią organizaciją. Pasak patarlės: „Susivieniję tvirtai stovime, atsiskyrę krentame“. Efektyviam vadovavimui užtikrinti būtinos tam tikros elgesio (etiketo) taisyklės.

Tik tada, kai visos galūnės veikia paklusdamos proto signalams, žmogus turi fiziškai sveiką ir judrų kūną. Panašiai, tik įsiklausę į vyresniųjų nurodymus galime sėkmingai atlikti bet kurį darbą. Nejaugi manote, kad Romos imperija būtų taip išsiplėtusi, jei centurionai ir legionieriai veiktų kaip jiems šauna į galvą? Jei paklusdami klaidingam ego veiksime savarankiškai, mūsų pažanga bus menka ir kaprizinga. Tik sutartinai veikdami sugebėsime daug pasiekti.

Šri Krišna yra aukščiausias visa ko valdovas. Jei stengsimės įtvirtinti gerai sustyguotą švietimo sistemą, kurios pamatas – gilus Viešpaties suvokimas ir tvirtas pasitikėjimas labiau pažengusiųjų vadovavimu, tada mūsų pastangos tikrai nebus bergždžios. Privalome ugdyti tarnystės nuotaiką ir nesiekti mėgautis savo asmeniniu prestižu.

Galėtume paklausti, kuris iš dviejų yra geresnis – ar tas, kuris pamynęs savo išdidumą pasiekia didingą tikslą, ar tas kuris veikia pagal savo įnorį, tačiau pasiekia labai nedaug? Kepdamas pyragą vienas seka receptu, o kitas ima išsigalvoti: „Šiandien nedėsiu mielių. Manau, jos čia nebūtinės“. Ar pyragas iškils? Ne!

Taigi, nors ir kenčiame nuo išsikerojusio ego, Krišnos ir Šri Guru padedami galime pakilti virš slegiančio pasaulietinio sąlygotumo ir išmokti puikiai tarnauti.